

פתח דבר

ידוע לכל גודל היוקר של תקופת בין הזמנים אצל תלמידי התמימים, שמתאפשר להם לנצל את הזמן החפשי (הפרטי שלהם) להוסיף בהפצת המעינות ובלמוד תורת הנגלה והנסתר כפי חשקת לבם בלי הגבלות מבית ומחוץ. אמנם בו בשעה יכול לקרות שהעבודה נתקשית ונדרש יותר אתעדל"ת כדי לעמוד בנסיון, וכפי שכ"ק אדמו"ר הגיב כמה פעמים על מה שסוגרים ה'בתי ספר' בחודשי הקיץ, ועוזבים הילדים ללא עסק, וכדבריו בהתוועדות י"ב תמוז תשכ"ד "וואס חופש? ס'איז דאך חופש כדי ער זאל וואקסן אלץ א אידש קינד. און ווי אזוי קאן א אידש קינד וואקסן בשעת ער וואקסט צוזאמען מיט תורה און מיט מצוות, מיט אידישקייט. און דאס איז א זאך וואס ער וועט אין גאס ניט טרעפען, דאס דארף קומען ע"י לימוד - דורך דערויף וואס מען וועט אים אזוי מחנך זיין".

אי לזאת, בעמדנו בהתחלת חודש ניסן - חודש הגאולה, ובפרט בסמיכות ליום הבהיר, יום העשתי עשר יום, נשיא לבני אשר - והוא יתן מעדני מלך, יום הולדת הצ"ו דכ"ק אדמו"ר (וראה ספר השיחות תשנ"ב עמ' 350 הערה 50), ולאור ימי בין הזמנים הנ"ל הננו מגישים לפני תלמידי התמימים קונטרס "צדה לדרך" להשביע רעבונם בדברי חסידות ונקודות התקשרות באופן ד"מאשר שמנה לחמו", לאילנא דחיי הוא הוא כ"ק אדמו"ר.

הקונטרס מכיל: (א) קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר בענין יום הולדת בשייכות ל"א ניסן ובפרט שנמצאים אנו בשנה העשירית למבצע יום הולדת (תשמ"ח - תשנ"ח). (ב) גליונות 'מען לעבט מיטן רבי' (יז - כ) בתאריכים דימי חודש ניסן. (ג) סיפורים ומעשיות מלוקטים מתשורות וחלקם מופיעים כאן לראשונה. (ד) רשימת הקונטרסים שחילק הרבי מיד קדשו בצירוף תאריך החלוקה וצילום דף השער. (ה) כתבי יד קדש הבאים כאן בפרסום ראשון.

ויה"ר שעוד בימים אלו, תחילת חודש הגאולה נזכה לקיום היעוד 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות' בהתגלות מלכנו משיחינו ו'מלך ביפיו תחזנה עיניך', בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומי"ד ממ"ש, ולא עיכבן אפילו כהרף עין.

התלמידים השלוחים

ב' ניסן ה'תשנ"ח
יום ההילולא - הסתלקות דכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב
ישיבת ליובאוויטש מנשטער, אנגלי'

כתובת המערכת:

He'oros Hatmimim V'Anash
62 Singleton Road ♦ Salford M7 4LU
Tel/Fax: 0161 - 795-2626

לקט שיחות בענין יום הולדת

- עשר שנים למבצע יום הולדת [תשמ"ח - תשנ"ח] -

ביום ההולדת, על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תקון ותשובה ישוב ויתקנם. (היום יום, יא ניסן)

למשה מסיני, איז עס אבער אן ענין וואס דער "תלמיד ותיק" איז מגלה און מחדש].

ד.ה. אז ס'איז געווען א צייט וואס דער ענין איז נאך ניט נתגלה געווארן אין תורה, וואס דעמולט איז מען ניט געווען מחויב בוה, און פשיטא אז אין דערויף איז ניט געווען דער עלוי פון "גדול המצווה ועושה" - ביז אז ס'איז געקומען די צייט וואס דער ענין איז נתגלה געווארן.

וואס דער ענין איז פארשטאנדיק אפי' ביי א "בן חמש למקרא", ווארום ער זעט אין תושב"כ אז עס זיינען דא ענינים וואס זיינן נתגלה געווארן לאחר זמן, ועכו"כ ווען ער ווערט דערנאך "בן עשר שנים למשנה", וואס דעמולט זעט ער דאס בריבוי אין תושבע"פ, און דערנאך ווען ער ווערט "בן שלש עשרה למצות", וואס דעמולט ווערט ער מחויב במצוות, זעט ער דאס אויך בנוגע להלכה למעשה בפועל.

ער"ז געפינט מען אויך בנוגע לכללות כל התורה: עס שטייט אין מדרש אז "ראוי ה' אדה"ר שתנתן תורה על ידו", נאר "את הכל עשה יפה בעתו", און מ"ת איז געווען לאחר כ"ו דורות.

וואס לכאורה איז ניט פארשנדיק: וויבאלד אז אסתכל באורייתא זכרא עלמא, און די גאנצע וועלט איז באשאפן געווארן "בשבל התורה שנקראת ראשית" - האט מ"ת געדארפט זיין גלייך בתחלת בריאת העולם?

און אעפ"כ זאגט מען אז "את הכל עשה יפה בעתו", און דער עת פון מ"ת איז געקומען ערשט לאחר כ"ו דורות.

ועד"ז בנדר"ד - בנוגע צו דעם ענין פון יום הולדת: עס איז געווען א זמן וואס דער ענין פון יום ההולדת איז ניט געווען בגלוי, און דערנאך ווען ס'איז געקומען די צייט אז ס'זאל נתלה ווערן, האט כ"ק מו"ח אדמו"ר מגלה געווען (ער"ד ווי דער לשון פון כ"ק מו"ח אדמו"ר בנוגע לכו"כ ענינים, אז די ענינים זאלן נתגלה ווערן, האט מען זיי מגלה געווען).

וכאמור לעיל אז בכל התורה כולה זיינען דא ענינים וואס זיינען נתגלה געווארן ערשט ווען ס'איז געקומען א זמן מסוים, סיי ענינים וואס זיינען מן התורה, ועאכו"כ ענינים וואס זיינן מדברי סופרים, ועכו"כ ענינים וואס זיינען פארבויען מיט "מנהג ישראל" -

און זכה דורנו זה אז אין אים זיינן נתגלה געווארן כו"כ ענינים וועלכע מ'האט פריער ניט געוואוסט, וויבאלד אז ס'איז געקומען

כללות הענין און די מעלה פון יום הולדת איז נתגלה געווארן דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר, און דערנאך האט ער געהייסן דאס אפרוקן כדי אז ס'זאל נתפרסם ווערן פאר אלעמען,

ווארום דער פרסום וואס ווערט אויפגעמאן דורך דפוס איז א פרסום הכי גדול - ניט נאר פאר יחיד סגולה, און ניט נאר פאר א באשטימטן חוג וואס האט באשטימטע מנהגים (צווישן זיי אויך דער מנהג), נאר פאר אלע אידן, און אויך אן ענין וואס בלייבט (און במילא - געהערט) לדורי דורות.

ד.ה. אז כמשך פון דער גאנצער צייט האט מען ניט געוואוסט וועגן דער מעלה פון דער יום ההולדת, ביז אז ס'איז געקומען דער זמן וואס כ"ק מו"ח אדמו"ר האט דאס מגלה געווען.

און ווען דאס איז נתגלה געווארן דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר - איז עס געווען אין אן אופן פון - מן הקצה אל הקצה: איידער דאס איז נתגלה געווארן, האבן וועגן דעם ניט געוואוסט אפילו יחיד סגולה, נאר - אחרים יחידים: און ווען דאס איז נתגלה געווארן, איז עס נתפרסם געווארן (ניט נאר פאר יחיד סגולה און הקרובים ביותר, נאר) פאר אלע אידן, און אויך - פאר דורות הבאים.

עס זיינען אבער דא אזוינע וואס תואנה הם מכקשים - פרעגן זיי: וואו איז דער מקור אויף דעם ענין פון יום הולדת, לשמחה מה זה עושה, און מה יום מיומים?!

אויב דאס איז טאקע א דבר נכון וטוב ומוכרח - איז ווי קומט דאס אז כמשך פון אלע פריערדיקע דורות האט מען וועגן דערויף ניט געוואוסט?!

איז די ההסברה בוה - אז מ'זעפינט כמה ענינים אין תורה וואס זיינען נתגלה געווארן אין זמנים מסוימים, ד.ה. אז ס'איז געווען א משך זמן וואס מ'האט ניט געוואוסט וועגן דעם ענין, און דערנאך איז געקומען דער זמן וואס דעמולט איז דער ענין נתגלה געווארן.

וואס אפילו אין תושב"כ געפינט מען אז ס'זיינען דא כמה ענינים וואס זיינען נתגלה געווארן לאחר הזמן דמ"ת, ועאכו"כ אין תושבע"פ - די ענינים וואס "תלמיד ותיק עתיד לחדש" וואס איידער דער "תלמיד ותיק" האט דאס מחדש געווען, האט מען דערפון ניט געוואוסט [ווארום אע"פ אז דאס איז טאקע "ניתן

צדה לדרך - ימים הסמוכים ל"א ניסן התשנ"ח

דער חילוק צווישן דער עבודה וואס א איד דארף מאן פאר צוואנציק יאר און דער עבודה וואס ער דארף מאן מבן עשרים שנה ומעלה:

ביז צוואנציק יאר דארף זיין דער עיקר העבודה אין למוד התורה (א בן חמש, דארף לערנען פינף יאר מקרא: שפעטער - פינף יאר משנה און דערנאך פינף יאר תלמוד), וואס דער לימוד התורה איז דאך עקרו ניט בכדי צו אויפמאן מיט זיך). ובכלל איז דאך צו הבנת שכל א מעלה התבודדות פון וועלט. בן עשרים אבער, איז - לרדוף: צו צוואנציק יאר דארף מען ווערן א "יוצא צבא", מען דארף איינעמען די וועלט...

(בלקו"ש חלק ד' ע' 1021)

כשהייתי ביחידות אצל הרבי בקשר ליום הולדת שלי לפני כמה שנים כרשום בזכרוני, שאלני הרבי אם עליתי לתורה בשבת שעברה, ועניתי שלא עליתי לתורה מפני שיום הולדת שלי חל ביום הקריאה, וע"ז אמר לי שמכל מקום היה עלי לעלות לתורה בשבת שלפניו (הגם שחל ביום הקריאה), עכ"פ בנוגע לפועל, אמר שאעלה לתורה בשבת הבאה, ובנוגע לעלות לתורה ביום ההולדת עצמו, הנה "מה טוב".

(היכל מנחם ח"ג ע' רג (יחידות))

בענין אמירת קאפיטל תהלים המתאים למספר שנותיו של אדם ביום הולדת שלו, האם לומר רק הקאפיטל החדש או גם הישן ענה הרבי מהי שייכותו ה"ז ישן,

(היכל מנחם חלק ג' ע' נה)

הרבי: ביום ההולדת (שחל ביום ועש"ק) ינהג במנהגי יום הולדת וכו' ויעביר את הסדרה - שכן היא ההלכה שצריך להיות קריאת הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע - במשך היום.

(היכל מנחם ח"א (יחידות מכסלו תשל"ב))

שאלה: איזה הוראות להתנהג בקשר ליום הולדתי העשרים ואחד ביום ג'.

וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: תראה לעלות לתורה ביום ב' לפניו ובאם לא תוכל עכ"פ ביום ה'. ביום הולדת עצמו תתן י"א פעמים ח"י לפני שחרית וי"ד פעמים ח"י לפני מנחה - לצדקה - במשך היום האמר השיעור יומי בתהילים, ותלמד אות א' או שנים ממאמר כ"ק אדמו"ר. וברכו באריכות ימים וחסידישע יארן.

(הוספות לשיחוי"ק, מיחידות כ"ו חשון תשי"ב)

די צייט אז אלע ענינים דארפן נתגלה ווערן אין אן אופן פון "אחישה", ובמילא קען מען דאס ניט אפלייגן אויף אן אנדער זמן,

עס איז אבער פארשטאנדיק אז די אלע ענינים גייען אריין אין דעם כלל פון "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני".

ובפרט בנדר"ד וואס דער כללות הענין פון יום ההולדת איז "יסודותו בהררי קודש" - ווי עס שטייט אין ירושלמי אז דעמולט איז מזלו גובר, וואס ירושלמי איז דאך א חלק פון תושבע"פ, א חלק פון "תורת אמת" וואס וואס אין איר זיינען ניטא קיין שינויים - ווערט עס א חלק פון "תורת אמת" וואס נעמט זיך פון דעם אויבערשטן, ביז ווי תורה שטייט אין אן אופן פון "שעשוע המלך בעצמותו".

(משיחת ש"פ וירא תש"ח)

מאמר המוסגר: מען האט דאך גערעדט (שבת בראשית) דאס וואס אנדערע פרעגן אין דעם ענין פון יום הולדת וואס דער רבי האט מגלה געווען, וואס אויב דער ענין איז א ענין אמיתי פארוואס האבן פריער אידן ניט געפראוועט קיין יום הולדת (די באווסטע קשיא פון ר' יוסי הגלילי) איז דא אין לקו"ת זעהט מען דעם ענין פון יום הולדת, וואס ער איז מבאר דעם מעם אויף די התחדשות אין אדם ככל ר"ה מצד דעם וואס נברא בר"ה, וואס צום המשך הענין איז דאס ניט נוגע אויף אזוי פיל, נאר בא ללמד ענין היום הולדת.

(משיחת ש"פ נח תשכ"א)

אין דעם דין פון קטנות זיינען פאראן פארשידענע זמנים. דער זמן וואס מ'ווערט אן אמת'ער גדול איז צו עשרים שנה, וואס דערפאר איז ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים, און אזוי פסק'נט אויך דער אלטער רבי אין שולחן ערוך אז צו עשרים שנה האט ער חמש שנים ניט נאר במקרא ומשנה נאר אויך בתלמוד און דערנאך קומט דער בן עשרים לרדוף.

מ'האט גערעדט אז אלע דינים פון נגלה דתורה זיינען ווייל אזוי איז אין פנימיות התורה. לפי זה איז מובן אז פארוואס דארף מען פון כ' שנה אן לרדוף נאך פרנסה גשמית ווייל אויך אין רוחניות דארף מען דאן אנהויבן טראכאן נאר שטארקער וועגן פרנסה.

- א דוגמא צו דעם איז, וואס שטיט אין חסידות אז דאס וואס עס ווילט זיך א מאכל איז דאס דערפאר וואס די נשמה וויל דעם ניצוץ וואס אין מאכל, וואס פון דעם קומט אויך אראפ אין גוף די תשוקה צום מאכל -

מ'דארף אבער וויסן אז הגם ער איז כ' שנה און האט - אדער על כל פנים ער דארף האבן, וואס דערפאר מיינט ער אז ער האט - מוחין גדלות, זאל ער ניט מאכן זיך קיין אייגענע דרכים. (לקו"ש חלק ב' ע' 462)

סיפורים

מלוקטים מתשורות

הרבי אמר להר' אבא פליסקין שיספר להבחורים אלטע חסידישע מעשיות, דאס איז די לחלוחית.

"דארף מען זיך ניט שעמען" * המשפיעים צריכים לחפש הבחורים * יפרח בימינו צדיק * ברכה עבור הבחורים * "די קונץ איז ניט צו געבען ווען מ'האט" * נזכר שיש לו זקן * חסרון בידיעה * האם יש אחד או שניים שמעייין בזה? * בחורים זאלען קענען לערנען! * הרבי רוצה שבחורים יוכלו ללמוד * איצטער איז צייט צו שרייבן בריוון? * השפעותיו של תמים - ע"י ההנהלה * קובצי "הערות" * חבר אחר לכל סדר * בטלן גיב מיר * די בחורים ווילען דאך אלץ וויסען * שם האם * לצייר בכל בוקר ציורו של הרבי * מענה לטענת 'כבוד האב'

ובינים הרב ג.מ.ג. והרבה מהבחורים היה להים חום גבוה וכו', וההנהלה אסרה על הבחורים לצאת מהפנימיה. כשהגיע ליל ראשון דסוכות ביקש הר' ג.מ.ג. הר' פניע אלטהויז לבקש מרכה מהרבי עבור הבחורים החולים בנתנו רשימה מכל שמות הבחורים.

בהגיע שעת הסעודה הרגיש הר' ג.מ.ג. רצון עז לילך ל-770 להסוכה של הרבי, הסדר היה שהרבי ישב עם הגב להפתח של הסוכה, ובדרך הטבע לא היה יכול הרבי לראותו. לפתע שמע את ה' פ. אלטהויז מבקש ברכה עבור הבחורים החולים והתחיל בשמו של ר' ג.מ.ג. (שהכירו), התפלא הרבי על מה שהזכיר שמו של ג.מ.ג. ואמר (בערך) "ער איז דאך דא מיט אונז".

"די קונץ איז ניט צו געבען ווען מ'האט"

לא' שהיו בעיות בפרנסה וביקש את עצתו של הרבי, השיב הרבי

קינגסטאן און. און הנהלה טוט גארניט און ישיבה איז פארמאכט, איך האָב געוואָלט ריידען וועגן דעם י"ג תשרי אָבער מכיון שהיה בטלפון, לא רציתי שישמעו מה קורה פה. (הלשון אינו מדויק).

יפרח בימינו צדיק

בשנת הע"א של הרבי כשאמרו הקפיטל דיפרח בימיו צדיק, שאל הר' יעקב כ"ץ את הרבי למה כתוב בתהילים יפרח בימיו צדיק, לכאורה היה צריך להיות כתוב יפרח בימינו צדיק? אמר לו הרבי: זאלסט עס ניט איבער דערציילען די בחורים, זיי וועלן באלד איבער דרוקען דעם תהילים".

ברכה עבור הבחורים

בא' משנות ה'יו"ד'ז פרצה מחלה נוראה בין הבחורים שישנו בהפנימיה דאיסטערן פארקוויי

"דארף מען זיך ניט שעמען"

פעם ניגש ר' שמואל לעוויטין אל הרבי ושאל אתו שאמת טאקע שאצל חסידים אוכלים מזונות לפני התפילה אבל אינו טוב שיהיה בפרהסיא. ענה לו הרבי: "אָ זאָך וואָס מ'טוט ביי חסידים דארף מען זיך ניט שעמען".

המשפיעים צריכים לחפש הבחורים

[בערב סוכות תשל"ו דיבר הרבי עם א' המשפיעים, בין הדברים התלונן המשפיע שהבחורים אינם באים להמשפיע. אמר לו הרבי: אָך און וויי צו די משפיעים וואָס וואַרטן אַז מ'זאָל קומען צו זיי, המשפיעים צריכים לחפש הבחורים. באים בחורים לחודש תשרי און זיי דרייען זיך אויף

רוצחים?! ואתה מסביר לו שזה שהוא חי בירושלים וכו' הכל בגלל החיילים והנשק שהם מגינים על העם. מיד יתמלא שמחה ואומר א"כ הם באמת אנשים טובים."

וסיים הרבי: "רגע קודם הוא חשב שכולם רוצחים, ומיד לאח"כ הא חושב שהם אנשים טובים, מהו הסיבה לזה? כי זה ה' רק חסרון בידיעה.

וכן הוא בנדו"ד - זה ג"כ חסרון בידיעה, אם תלמד אז תראה שמאת הקב"ה יוצא אך ורק טוב..."

האם יש אחד או שניים שמעייין בזה?!

פעם נכנס הריל"ג ומצא איך שהרבי כותב הערה על מאמר כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ,

פתאום שם הרבי את העפרון על השולחן והביט עליו ואמר: האם יש אחד או שניים שמעייין בזה?! ומה לי לכתוב?! הרי בין כך לא מעיינים בזה..."

בחורים זאלען קענען לערנען!

פעם נכנס משגיח א' ליחידות ושאל "ווי קען מען פועל'ן אז די בחורים זאלן ליגן אין לערנען - אם הם אין מעונינים להיות "גדולים" וכו'?" וענה הרבי: "מיין רצון תקיף, עז, וחזק וכו' איז אז בחורים זאלען קענען לערנען". והמשיך: "אז א חסידישע שלא לשמה איז אין דריי אופנים:

א. ללמוד נגלה בכדי להבין חסידות, ב. בשביל מבצעים [ל'דע מה שתשיב'], ג. בכדי להיות מקושר.

מוצאי יוה"כ תשכ"ט בסעודה (בדירת כ"ק אדמו"ר מוהר"י"צ) ולהעיר ש"ליל הסדר" בכל שנה היה באותו מקום ובאותו מעמד

הרבי "די קונץ איז ניט צו געבען ווען מ'האט".

נזכר שיש לו זקן

בחור א' משיבה א' בירושלים שמגדל זקן, נכנס לרבי, ואמר שהוריו מתנגדים לזה שיגדל זקן, ענה לו הרבי (בין השאר): שבחור מגודל זקן, כשנכנס לחנות, ורואה עתון וכיו"ב, ומתחיל לעיין בזה, פתאום נזכר שיש לו זקן, ולא מתאים לקרוא זאת, מיד מסתלק. והבחור הזה כמעט התעלף, כי איתו קרה הסיפור הנ"ל.

חסרון בידיעה

א' מפקידי הצבא שידיד שלו מת וגם בנו שהי' ילד קטן מת כמה חדשים אחריו, והי' לו טענות על הקב"ה איך עשה זאת; מילא ידו מהצבא הוא מבין, אבל מה עשה הילד?! והחליט להביא הנושא לפני הרבי ביחידות.

ענה לו הרבי: "כשאתה עומד בין החיילים במקום ששם נמצאים כל עניני משחית 'באמבעס', ובא אחד מבחוץ ושואל מה זה? ואתה עונה לו ומראה לו שזה הורג 50,000 אנשים, וזה 5,000 אנשים וכו' וכו'. פתאום הוא מתחיל לצעוק 'איפה אני נמצא, בין

שיקנה שטח קרקע ויבנה בית גדול כנגד הבית רופאים. לאחר שקנה את הקרקע בא להרבי לשמח"ת, וקנה עבור הרבי פסוק מאתה הראת ואמר שישלם ע"ד הרבי (היינו כמה שהרבי יאמר). בשבת בראשית אמר לו הרבי לאמר לחיים על כוס גדול, וכששאל כמה צריך לשלם עבור הפסוק, אמר לו הרבי סכום גדול שבאותו הזמן לא היה באפשרותו לשלם. שאלו הרבי האם מקבל זה בשמחה ובטוב לבב, וענה כן. אמר לו הרבי שבשנה הבאה תוכל ליתן בכפליים.

בנתיים לווה האיש הסכום עבור הפסוק ע"מ שיוכל לשלם בזמן, והזמן עובר ואין לו כמה לשלם החוב, ועוד יותר לא הבין מה שהרבי אמר לו שבשנה הבאה יוכל ליתן בכפליים. והנה ממש לפני ר"ה בא אליו מנהל בית הרפואה בהצעה לקנות הבנין שלו, והוא דרש סכום מאוד גבוה. באסיפה שהתקיימה בין הנהלת בית הרפואה, הסכימו על הסכום שדרש, ושלמו לו. בהריוח היה די כסף לשלם חובו וגם עבור הפסוק דשנה הבאה.

כשהגיע שמח"ת שוב קנה פסוק ע"ד הרבי, אבל בשנה זו אמר הרבי סכום קטן, כשהביע האיש סימן פליאה אמר לו

הרבי רוצה שבחורים : וכולו ללמוד

בהתנאים של בתו הבכורה של הרב שנ"ח הכהן שי' גוטניק עם רשד"ב שי' העכט, דיבר עם הרבי ע"ד התנאים, הרב הציע לו להזמין חבריו וכו' הליטווישע, ר"ח התעקש שהם לא יבואו, אבל הרבי א"ל: "לאדט זיי איין, לאדט זיי איין, זיי וועלן קומען". וכך הוה.

לאחרי התנאים שאל הרבי הנ"ל אם דיברו דברי תורה? וענה הנ"ל בחיוב, שהרב גיפטער שי', הר"י משיבת טעלז, דיבר ע"ד רמב"ם א' שנשאר בלי תירוצו, שאלו הרבי האם הבחורים תירצו אותו? וענה בשלילה, א"ל הרבי: "גייט אריין צו מענטליקין און זאג עם איבערגעבן די בחורים אז זיי זאלן קאכן אין דעם רמב"ם ושכא"א יכתבו תירוצו ע"ז וישלחו אליו"...

איצטער איז צייט צו שרייבן בריוון?

שנה א' זה הי' בשבעה עשר בתמוז והי' תענית ארוכה מאוד (לא בטוח באם הי' יחידות אותו לילה או שסתם הרבי הי' ב-770), והשעה היתה כבר אחת עשרה בלילה, ואני ישבתי בזאל הקטן למעלה וכתבתי מכתב, א' הת' (ר.ש.בו. שי') הלך ליטול ידיים, ופתאום הנני שומע שהרבי צועק לעברו "אזוי שפעט גייט מען זיך וואָשען" [=כזה מאוחר הילכים ליטול ידיים]?

ועד שבכלל תפסתי מה קורה הרבי עומד בפתח הזאל הקטן ואומר לי "איצטער איז אַ צייט צו שרייבן בריוון, און

הסיפור למה הפסיקו ההוצאה לאור של ה"הערות" בגלל השמועה וכו', וע"ז ענה הרבי שאכן הי' לו שביעות רצון מזה, וכן סיפר לו שי"בא' מהקובצים הי' תירוץ על שיחה א', ורב א' כתב לי אותה שאלה ועניתי לו [והרבי התבטא, (כשעושה עם ידיו הק') כמו שחוזר מה שעשה]: "דאָ איז דיין שאלה דאָ איז דיין ענטפער" [=כאן היא שאלתך וכאן היא תשובתך] ולקחתי ההערות ושלחתי אליו... (ומזה הבינו שזה הי' אכן רק "שמועה"). כמו"כ הורה לו שישמרו אצל המערכת כו"כ עותקים מההערות (ע"מ לכרוך וכו').

חבר אחר לכל סדר

פעם, נכנס א' מאנ"ש ליחידות וכתב בפתק בנוגע חברותות, ענה לו הרבי: "דאָס וואָס דו פרעגסט וועגן חברים האָסטו געדאַרפט איבעריידן מיט די הנהלת הישיבה און האָסט געקענט האָבן אַ באַזונדערע חבר פאַר יעדער סדר" [=מה שאתה שואל בנוגע חברים היית צריך לדבר עם הנהלת הישיבה, ויכול להיות לך חבר נפרד לכל סדר]. פעם אחרת כשדיבר עם הרבי, ביחידות, ע"ד חברים, התבטא הרבי: "אַ חבר קאָן מ'נישט קויפן אויפן מאַרק" [=חבר

וואָס גייט זיין מאַרגן מיטן סדר חסידות" [=עכשיו זה הזמן לכתוב מכתבים? ומה יהי' מחר עם סדר חסידות?]. ומאז במשך הרבה זמן הקפידו הבחורים לבא לסדר חסידות.

השפעותיו של תמים - ע"י ההנהלה

כשהגעתי לבית חיינו בח"י מנ"א תשט"ז, בהתוועדות דש"ק (כ' מנ"א) נתן לי הרבי שתי פרוסות מזונות, א' ישר, וא' ע"י הרה"ח ר' מרדכי ע"ה מענטליק, ואמר לי לאח"ז ביחידות ש"תמים - כל השפעותיו הם דרך ההנהלה".

קובצי "הערות"

כידוע אשר בשבוע דפ' ויחי תשל"ג החלו הקובצים "הערות התמימים ואנ"ש" של מאריסטאון לצאת לאור, לאחרי זמן קצר, הסתובבה שמועה אשר אין זה לשביעות רצונו של הרבי, ובגלל זה הפסיקו, זמן קצר לאחרי זה, נתקבל טלפון מהמזכיר הרב בנימין שי' קליין עם הוראה - בשם הרבי - להתחיל עוה"פ.

באותו קיץ, נכנס המשפיע הרה"ח ר' אלימלך שי' צוויבל לרגל יום הולדתו, ובפתק גם כתב

מענה למענת 'כבוד האב'

מספר הרה"ח ר' דוד סקרדר: פעם כשנכנסתי ליחידות כתבתי לרבי שכבר לפני שנה החלפתי את נוסח התפלה וכו' לנוסח ליובאוויטש, אבל, היות והייתי רגיל בבית אבי לומר לפני ברכת המזון "ברשות אבי מורי וכו'", האם להפסיק בזה, או מצד כבוד אבי כדאי להמשיך,

וענה כ"ק אדמו"ר, שאפסיק כיון שמילים אלו הם הפסק, ובנוגע לטענת כבוד אבי, אמר לי הרבי שאראה לו שבהמשך ברכת המזון אומרים בפירוש "הרחמן הוא יברך את אבי מורי כו'".

אי אפשר לקנות בשוק].

בטלן גיב מיר

פעם כשהיה ר' חרץ הכהן אצל הרבי בשביל לכרוך הספרים של הרבי, נתן לו הרבי מעטפה להניח בה את הספרים שקיבל, וכשרצה להכניס את הספרים, הם לא נכנסו כי זה לא היה מספיק גדול בשביל הספרים,

כשראה הרבי איך שהוא מכניס הספרים אמר לו הרבי "בטלן גיב מיר" והרבי לקח מידו ונתן הכל בב"א תוך המעטפה, כשהגיע לביתו ניסה עוד הפעם להשימו במעטפה ולא יוכל, אמר זהו ממש מופת. (הוא לא היה חסיד חבד!)

אגב הרבי קרא אותו " מייך כהן גדול" כנ"ל שהיה כהן, הוא היה תלמיד חכם גדול.

די בחורים ווילען דאך אלץ וויסען

"אך" דו וויסט נישט די גאנצע וועלט קאכט זיך אין דער מעשה און דו וויסט נישט? - זה היה הסבתא של הילד יוסל שוכמאכער.

עוד פעם כשהיה ביחידות ביקש הסכמה וברכה לקנות חנות על רחוב יוניען, אמר לו הרבי שהוא הולך שם הרבה ולא רואה שזה מקום טוב שהרבה אנשים הולכים שם, ובזה נסתיים על חנות ההוא.

לצייר בכל בוקר ציורו של הרבי

פעם אמר הרבי להרב יצחק דוד שי' גראָנער - מאוסטראַליאַ:

(הלשון אינו מדויק): "עס האָט געדאַרפט זיין אַז יעדען טאָג צי פאַר 'מודה אני' צי נאָך 'מודה אני' האָט יעדערער געדאַרפט צוגיין צו אַ ווינקל און מצייר זיין צו זיך דעם ציור פֿן דער רבי" [=הי' צריך להיות שבכל יום - לפני 'מודה אני' או לאחריו - כל א' ייגש לפינה ויצייר לעצמו הציור של הרבי], והרבי התחיל לבכות...

ר' פרץ ח. כשהגיע לאמעריקא בתשכ"ט ביקש הרבי ע"י מזכירות שיבוא ליחידות, זה היה ערב שבת קודש, כשבנס הרבי הראה לו הכסא וביקש ממנו לישב, אך הוא סירב באומרו שאצל רבי עומדים, וכך הווה שכל היחידות עמד וגם הרבי עמד.

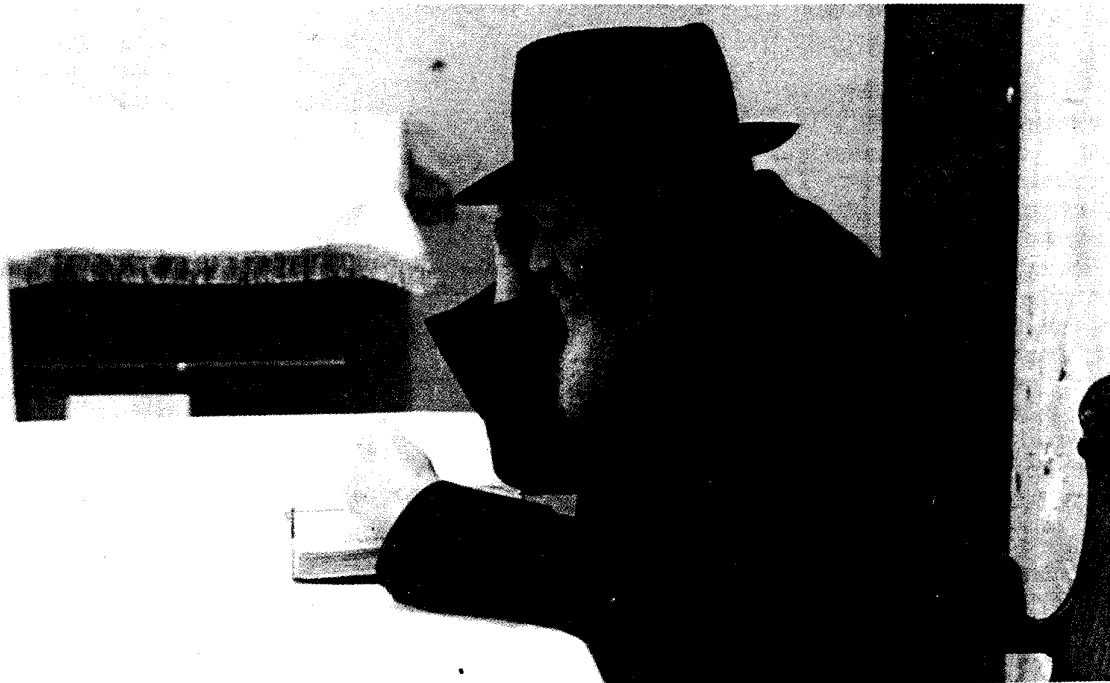
אחד מהדברים שהרבי אמר לו אז שהיות 'אז די בחורים ווילען דאך אלץ וויסען וואס קומט דא פאר זאל ער זיי אויס לערנען א ניגון, כשיצא כמובן שהדבר הראשון שעשה לימד את הניגון הרנינו גוים עמו (-עם הניגון של וואס זאל מ'זארגען).

שם האם

פעם כשהיה ר' נפתלי ה. ביחידות אצל הרבי וכדרכו אז לשאול ברכות בשביל הרבה אנשים ברוסיא וכשהגיע לשם אחד ממשפחתו [-ע"י נישואין] לא ידע את שם האם, וכשהרבי קרא את השם ביקש את שם האם, והוא לא ידע מה לענות, והרבי ביקש עוד פעם והוא לא ענה,

אמר לו הרבי את השם ואמר

הקונטרסים שהילק הרבי

לפנינו רשימת הספרים וקונטרסים שהילק הרבי משנת ה'תשמ"ח
בכל קונטרס - מופיע זמן חלוקתו וצילום דף השער

(רובם נלקטו משלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו בתחילת היום יום)

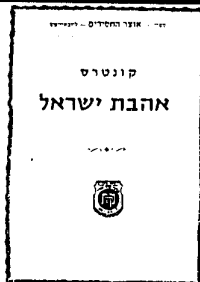
והנה, היות שיש צורך למהר ולזרז עוד יותר את ביאת משיח צדקנו - הועלתה הצעה נוספת:
להדפיס את כל ספרי התניא שהודפסו בכל קצוי תבל - בכרך אחד.

זאת אומרת: בספרי התניא עצמם אין כל חילוק באיזה מקום נדפס הספר, והחילוק היחידי הוא -
ב"דף השער", ששם מופיע שם המקום שבו נדפס ספר התניא. ולכן, כאשר רוצים להדפיס את כל
ספרי התניא שנדפסו בכל העולם כולו ביחד - אזי העצה היא להדפיס צילומים מכל "דפי השער" של
כל ספרי התניא שהודפסו בכל קצוי תבל.

ועפ"ז מובן שע"י הדפסת ספר התניא שבו ישנם כל "דפי השער" דספרי התניא שהודפסו בכל
העולם כולו - מודגש יותר בגלוי ובמוחש כללות ענין האיחוד והיהוד דכל בני" (ע"י ענין דפנימיות
התורה), למקטנם ועד גדלם - כי כשם שכללות הענין דלימוד התורה שייך לכאו"א מישראל, מקטנם
ועד גדלם, כמו כן מובן בנוגע ללימוד ספר התניא.

ובפרט ע"פ סיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו אודות ימי ילדותו שכאשר התחילו ללמדו צורת
האותיות, הראו לו - לכל לראש - את צורת האותיות דספר התניא.

(משיחת י"א ניסן ה'תשמ"ב)

י"א ניסן תשמ"ט

- מחלק "קונטרס אהבת ישראל" בביתו
הק' אחרי חזרתו מהאוהל.

כ"ט אלול תשמ"ט

- בקשר למלאות מאתיים שנה להולדת
כ"ק אדמו"ר הצ"צ מורה להדפיס הוצאה
מיוחדת של ספר "קיצורים והערות
לתניא" לאדמו"ר הצ"צ, ובאור לערב ר"ה
- יום הולדת שלו מחלקו לאנשים נשים
וטף (בצירוף שטר של דולר לצדקה).

כ' חשון תשמ"ח

- במוצאי כ' חשון מחלק לכאו"א (כולל
ילדים מבן י"ב שנה וילדות מבת י"א שנה
ומעלה) מאמר "החלצו רנ"ט".

ר"ח כסלו תשמ"ח

- ביום הבהיר ר"ח כסליו מחלק מאמר
שלו ד"ה ושבתי בשלום אל בית אבי וגו'
ה'תשל"ח לכאו"א מהשלוחים/ות שיחיו
בצירוף שטר של דולר לצדקה.

צידה לדרך - ימים הסמוכים לייאניסן התשנ"ה

כ' חשוון תנש"א

- במוצאי כ' מר-חשוון מחלק "קונטרס עץ החיים" לכאו"א בצירוף דולר לצדקה.

כה חשוון תנש"א

- בליל כ"ה מר חשוון מחלק מאמר "אנכי מגן לך - תרע"ח" בצירוף דולר לצדקה.

י"ט כסלו תנש"א

- ב"ט כסלו מחלק הוצאה חדשה ומוגדלת של ספר התניא בצירוף דולר לצדקה.

י' שבט תנש"א

- מחלק מאמר "ברוך שעשה נסים - תרס"ד" בצירוף דולר לצדקה (ליד חדרו הק').

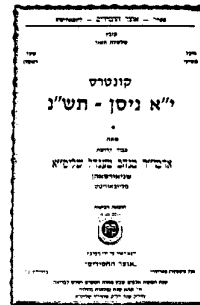
וא"ו תשרי תש"נ

- מורה להדפיס הוצאה מיוחדת (בעטיפה צבעונית) של מאמר ד"ה ושבתם - לאדמו"ר הצ"צ ומחלק לכאו"א מעטפה (שהכילה: מאמר ד"ה ושבתם לאדמו"ר הצ"צ, "לעקאח", מכתב כללי דוא"ו תשרי, ושטר של דולר).

י' שבט תש"נ

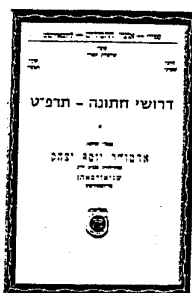
- מורה להדפיס הוצאה מיוחדת של "תניא" (מוגדל) לרגל מלאת "ארבעים שנה" וביום יו"ד שבט מחלקו לאנשים נשים וטף (בצירוף דולר לצדקה).

י"א ניסן תש"נ

- מורה להדפיס "קונטרס י"א ניסן" בהוצאה מיוחדת (בכריכה צבעונית), הכולל מאמר ד"ה כי ישאלך בנך ה'תשל"ח, ומחלקו ביום הבהיר י"א ניסן לאנשים נשים וטף (בצירוף דולר לצדקה).

צידה לדרך - ימים הסמוכים לייאג ניסן ה'תשנ"ח

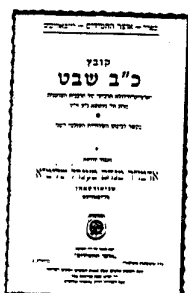
מו"ב כסלו תשנ"ב

מחלק לכאו"א "קונטרס דרושי חתונה - תרפ"ט" (בקשר עם יום החתונה ב"ד כסלו), בצירוף שתי דולר לצדקה.

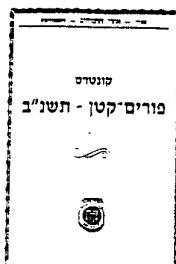
י" שבט תשנ"ב

ביו"ד שבט - מחלק לכאו"א "קובץ מאמרים - תרפ"ב" בצירוף דולר לצדקה.

כ"ב שבט תשנ"ב

בכ"ב שבט - מחלק לכאו"א "קובץ כ"ב שבט - תשנ"ב" בצירוף שטר של חמ"ש דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח".

י"ג אדר תשנ"ב

בפורים קטן - מחלק לכאו"א מאמר שלו "קונטרס פורים קטן - תשנ"ב" בצירוף דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח".

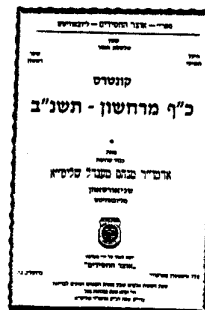
טו אייר תשנ"א

בט"ו אייר (תענית "בה"ב") מחלק לכאו"א (אחרי תפלת ערבית) "דבר מלכות" שנדפס בהוצאה מיוחדת ומכיל בתוכו ארבעה משיחותיו ביאוריו ברמב"ם הלכות מלכים ("הלכות מלך המשיח") בנושא גאולה בצירוף שטר של דולר לצדקה.

כ"ח סיון תשנ"א

ביום הבהיר "כ"ח סיון" - יובל החמישים לבואו "איש וביתו" לארה"ב - חצי כדור התחתון, מחלק לכאו"א "קובץ כ"ח סיון - יובל שנים", המכיל בתוכו: (א) "פשר היום" - פרשת נס ההצלה. (ב) "שער התורה" - שיחות ומאמרים שלו בענייני דיום זה כו', בצירוף דולר לצדקה.

כ' מר-חשון תשנ"ב

מחלק לכאו"א מאמר שלו "קונטרס - כ"ף מ"ח - תשנ"ב" בצירוף דולר לצדקה. כז מר-חשון תשנ"ב - בכ"ז מר-חשון - מחלק לכאו"א "קונטרס סיום והכנסת ס"ת" בצירוף שתי דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח" (בקשר לסיום ספר תורה לזכות ולעילוי נשמת הרבנית הצדקנית נ"ע).

צידה לדרך - ימים הסמוכים ל"א ניסן התשנ"ח

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

כ"ה, יו"ד כסלו חש"כ
ברוקלין

הבחורים המשתתפים בקביעות
לימוד דא"ח, שליט"א.

שלום וברכה!

כנועס קבלתי מכתבם מיום יו"ד כסלו, חג הגאולה של
כ"ק אדמו"ר האמצעי, מכשרים טוב מהחלסתם הטובה, לקבל זמן לימוד
דא"ח כיום הש"ק ותפלה בצבור לאחר זה.

ויהי רצון שיהי' הלימוד והתפלה מתאימים להוראת
רכותינו וזוקלה"ה נבג"מ זי"ע, לימוד המביא לידי מעשה, ותפלה
המחברת את המחפלת עם השומע תפלה, וכאופן שיהי' רישומם ניכר
אחרי כן כל היום כולו, וכמשך כל השבוע הבא לאחריו.

וכיון שזכו אשר לומדים הם כשיבכה הק' תומכי חמימים,
המאחדת לימוד הנגלה ולימוד הפנימיות גם יחד וכאופן אשר הפנימיות
מאירה את הנגלה, הרי ככל הנהגותיהם ועניניהם יתאימו לתוארו של
כל אחד מתלמידי תומכי חמימים, נר להאיר,

כמצוה עליהם מכותינו נשיאינו, אשר ציווי זה הוא
גם כן נתינה כח.

בברכה לתלמוד חורה ביראח שמים, עבודת
התפלה כדבעי, וקיום המצות בכללות בהדרגה -
אתן דברי אמת ה'עונה

מכתב לבחורים המשתתפים בקביעות בלימוד דא"ח
הרבי הוסיף בכת"ק מתוך בריאות הנכונה

הגהה משיחה שעליה הוסיף הרבי:

אולי סו"ס ישכרו

מי שהוא שויסבירם:

(1) שהלקו"ש וההערות

נדפסים לא בשביל

המו"ל כ"א בשביל

עמא דבר

(2) ש" " (=עמא דבר) אין

בידם

(3) שגם עמא שבפנים

אין תח"י הנ"ל

(3) שלציון המקור

בפשטות - אין מתאים למשכילים, אבל בכ"ז אין זה מסנ"פ ממש.

- (1) ראה ציון סוף המעשה סוף
- (2) שכתוב וידע האם הרי"ה יתכן להוסיף
- (3) ראה אגודת התורה - נדפסה בכפיים (הוצאת סתם) בתלמוד
- (4) ראה תורה חיד ע' 1111 (ענין) ובהערות סוף וכו'.
- (5) טעמים עין הדין סוף
- (6) אפי' פה ב"ד
- (7) ה"ד יאשה פוליק אהרן מכה וליקד מסיח העלוי (סוף סוף ב' פוסקים אית בתריה סוף)
- (8) נדפסו עם הערת הרב ב"ד שש"ר
- (9) בהנהגותיו דיוק ב' שריב כסלו שנה ה' - סוף
- (10) שיל' ב"ד
- (11) תגיד ריב"ד
- (12) ראה חז"ל ע"ג
- (13) נדפס בסוף במכתבם סוף ג' (הש"ר) ע' 7 וליקד. ובאגודה לשונות. חיים ויובב' סוף הערה
- ד' ע' וליקד.

אולי סו"ס ישכרו
מי שהוא שויסבירם:
(1) שהלקו"ש וההערות
נדפסים לא בשביל
המו"ל כ"א בשביל
עמא דבר
(2) ש" " (=עמא דבר) אין
בידם
(3) שגם עמא שבפנים
אין תח"י הנ"ל
(3) שלציון המקור
בפשטות - אין מתאים למשכילים, אבל בכ"ז אין זה מסנ"פ ממש.

אולי סו"ס ישכרו

למה נקרא או ה'קו'... (הפסח הזה) - הקורא שני
אנשים ~~פסח~~ פסח אחד נראה ~~נראה~~ וצ"ע אצליו ~~אצליו~~
האנשים הם אשת התפ"פ, והשיחות האחרון של הפסח
אשת ה'תפ"פ אצל רשימת השולחין.

ל' ופתיח ספר
כ' ופתיח ספר
ל' ופתיח ספר

* * *
כיצד ענין ציאת מצרים אצל כולם, אשר לא היה ~~הפסח~~
כיצד ענין אצל דני ~~נח~~ הרבה התורה אצל בני השפינה
התורה ה'תפ"פ או ה'תפ"פ אצל רשימת השולחין ~~לפי~~ כיון
שבות אצל אוזן אשר זה צורה ע"פ אצלם הדומה
שהרע שזמנת שנתו עיניו ה'תפ"פ (זהו השאלה...)
אצלם וק"ל היה אצלם ~~הנהגות~~ אגרות הסוד היה
האגרות אצלם וצ"ע ~~לפי~~ וצ"ע כ"ל
וכן הוא דפ"ק יו"ק יו"ק, שתיק אצלם. רבות ~~עצמו~~ פ"ל
צ"ל היו אצל כולם - ופ"ל האגרות שנתפ"פ - וז"ל ~~הוא~~ די
הפסח * ענין ס' חס ומועז את עזריאל דפ"פ וס' א

דאנשהם אלהם פ"ל ע"פ -
כ"ל פ"ל, וד"ל או שלם הפיע עיניו אצלם אצלם
הדיונים שהיה אצלם פ"ל אצלם וממנו פ"ל אצלם יאמר ב
ההוצאה והקלות את לשון התקנות אגרות הפ"ל
וע"ס הדקדוק אצלם ר"ל ע"ל חס ומועז אגרות אצלם
ואצלם. (ואצלם אגרות הפ"ל ע"ל חס ומועז אצלם אצלם)

אשתו אצליו פ"ל יו"ק ה'תפ"פ אצלם אגרות הפ"ל אצלם
אשר היו פ"ל אצלם יודע אצלם אצלם אצלם
אגרות אצלם אגרות האגרות אצלם אגרות אצלם הי"ל
עליו הפ"ל אצלם ר"ל חס ומועז אצלם חס ומועז אצלם
אצלם שזו היתה אגרות האגרות, חס ומועז אצלם אצלם אצלם
שהיה ה'תפ"פ אצלם יו"ק אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם

פתח דבר לקונטרס חג הפסח ה'תש"א בכתי"ק כ"ק אדמו"ר
תאריך הפתח דבר - י"א ניסן, ה'תש"א

צידה לדרך - ימים הסמוכים לייאנוסן היתשנ"ח

א. מני כהן, תש"ח

38

א רוף פון ליובאוויטסער רבי'ן שליט"א

אין זעלבן טאג
אין זעלבן טאג
אין זעלבן טאג

אין צוזאמענהאנג מיט דער בעקערעקע לאגע פון אומסטאבילקייט אין דער

וועלט, ווען "מלוכה"ס רייזן זיך איינע מיט דער אנדערער (מלכיות מחגרות זו

פ בזו), אין זעלבן טאג זוכן אלע ערליי מיטלען צו ברענגען שלום און פראדן

אויף דער וועלט - אין פאסיק און באדייטען און נויטיק אז אידן זאלן זיך

שטארקן אין אידעסקייט בכלל און אין שלום און אהבה ישראל בפרט.

דער בער (האט) דער ליובאוויטסער רבי, אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסאן שליט"א,

פכה זעכסן - אז אלע אידן זאלן אויף זיך אנעמען א פאסיקע וועג צו פאסירן

וואהבת לרעך כמוך" (ווי עס איז פאסירט אין זעלבן טאג) און דאס פאסירט אין

מידות; און צום סוף דאוונען זאל מען זאגן דעם פסוק "אך צדיקים יודו לשמך

ישבו ישראל פניך" (ווי געבראכט אין חשובות מהרש"ל, אין ב"ח און אין ס"ז,

און ווי איינגעפירט אין ספר מידות). און דאס פאסירט אין זעלבן טאג

און די התחזקות אין חפילה און אהבה ישראל, דורך אנעמען אויף זיך

די מצוה פון אהבת ישראל יעדן טאג פארן דאוונען, ווי אויך פאפא דאס זאגן

נאך יעדער חפילה "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך", וועט זיכער

אריינברענגען א "הפיישבות", סטאבילקייט, אין דער וועלט, ביז מען וועט

זוכה זיין צו דער באולה שלימה, בקרוב ממש.

פאר מער אינפארמאציע רופט: צעירי אגודת חב"ד, 770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, פאפא נ.י. 11213, טעלעפאן 4270-778.

כדי סארלייכטערן יעדערן, דרוקן פא מיר דא די בידע הוספות אין

חפילה אין א "ראם", אזוי אז יעדערער זאל קענען דאס ארויסשניידן און אריינלייגן

צו זיך אין סידור:

ב"ה.
פארן דאוונען: "הריני מקבל עלי מצוה עשה של ואהבת לרעך כמוך".
נאכן דאוונען: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך".

הגהות כ"ק אדמו"ר על הודעת צעירי אגודת חב"ד בקשר להוראת הרבי לומר לפני התפלה "הריני מקבל...". ולאחר התפלה "אך צדיקים...".

צידה לדרך - ימים הסמוכים לייא ניסן ה'תשנ"ח

ענין הגלוי / ענין אדמו"ר / ענין אדמו"ר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר. ואמר
ענין אדמו"ר אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר. ואמר
ענין אדמו"ר אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר. ואמר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר (הרו"א ואדמו"ר נ"ע) את ר' שלום
ליידאנער. הוא הי' לטוב וכו' וכו'
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

המסכה

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר
ענין אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר כ"ק מו"ה אדמו"ר

צידה לדרך - ימים הסמוכים לייאניסן התשנ"ח

קטע משיחה ע"ד תפקידים של תלמידי התמימים עם הגהות בכת"ק כ"ק אדמו"ר

מלך

א. בסופר במסנה (סוכה נא) ובגמרא (סם נב) בענין שכתה בית השואבה, אשר
 מנורות של זהב היו שם כו' ובהורים מפרחי כהונה היו נושאים כדי שזמן של שלשים
 לוג (כל אחד הי' נושא שלשים לוג) והיו עולין על סולכות והיו כדליקין אח
 המנורות, ולא הי' חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה. עד אשר אשה היתה
 בוררת חטים לאור של בית השואבה, אשר כל מי שנדבה לב לטרה עקרה
הרי הנה כהן בבית וגם עכשיו יטנה עבודה זו אלו הנדבה כו' - להאיר
 את בתי ישראל באור התורה והמצוה שיהי' אור בטושבותם, עד אשר אשה בוררת
 חטים לאור בית השואבה, היינו אשר גם עניני הרטוח ועובדין דחול (כמו בירור
 חטים) יהיו מוארים באור התורה. בזמן הבית אשר הילדים
 וחובה זו היא על הצעירים ביהוד, וכמו שהי' בזמן הבית אשר הילדים
 ופירטי' בחורים. הם היו מדליקים את המנורות, ועי"ז אשר הצעירים יאירו אור
 בסביבתם עי"ז יתלם להם השי"ת כמה פעמים ככה, שיהי' אור בכל עניניהם
 הרחניים וגם בכל עניניהם הגשמיים.

114
 115
 116

ב. בסופר בגמרא שם אשר גבורתם של הבחורים פרחי כהונה היתה גדולה יותר
 מאשר גבורתו של ההוא (הוא בב' דברים: א) כובד המטא שהיו נושאים הבחורים
 הי' יותר מאשר הטשא שהי' נושא ההוא (ב) הלא הי' עולה בכבש שהי' משופע
 בשיפוע והבחורים פרחי כהונה היו עולים בסולמות דוקיפי טובא.
 ואת גבורת אשר בלי הגט אשר הכה"ג הוא המובחר מכל והיה נקודש שבכל
 ישראל ולכן הי' נכנס למקום היותר מקודש הוא מקום קדה"ק, מ"ב יטנה מעלה
 בהבחורים פרחי כהונה, בב' ענינים הנ"ל.

האשה
 היתה
 כהן
 גדול
 היה
 עולה
 על
 סולם
 דוקיפי
 טובא

דבר וברת אשר הגט שהכה"ג הוא המובחר מכל והיה נקודש שבכל
 ישראל ולכן הי' נכנס למקום היותר מקודש הוא מקום קדה"ק, מ"ב יטנה מעלה
 בהבחורים פרחי כהונה, בב' ענינים הנ"ל.
 כהן הגדול הוא זה שכבר עבר עבודה עד שככה להיות במדרגת כהן גדול.
 ולזאת: א) המטא שלו אינה כבידה כל כך, ז.א. אשר אין לו מלחמה כבידה כ"כ
 עם היצר כי כבר ביטל כל האווהויו, וע"ד שנחבאר בתניא פט"ו בפירוש עבד הוי'
 "הטמא נכד עבודתו" ונעשה עבד, והואיל אשר הטשא אינה כבידה כ"כ לזאת הנה גם
 האגרא (שלפום עערא) אינו גדול כ"כ. ב) עולה בכבש שאינו דקיף, ז.א. אשר אין
 הפרט וריחוק כ"כ בין החלת עלייתו לסוף עלייתו, כי גם בהחלת עבודתו בכל יום
 ויום (אחרי שנעשה כבר כה"ג) הרי הוא במדרגה גליתתה.

הוא
 המטא
 שלו
 אינה
 כבידה
 כל
 כך

מובן אשר גם אצלו ישנו עבודה הכידיה שבכל יום צריך לעלות למעלה
 עליונה יותר, אבל מצבו שקודם העלי' ושאהרי העלי' הם בערך זל"ז.
 אמנם הבחורים פרחי כהונה שלא זיככו עדיין ואת גופם ונפשם הבהמית
 ושייכים לענינים גשמיים ולפעמים גם לענינים חומריים, הרי המטא שלהם היא
 מחאכבידה ביותר, יש להם מלחמה גדולה עם יצרם.
 ובלי הכס אשר נמצאים הם במדרגה נמוכה, צריך להיות עבודתם בלי
 גהדרגה, ז.א. אשר עלייתם צריכה להיות לאט לאט כל רגע ורגע
 אח כל זעזוע יכלתם לעלות בעילוי אחרי עילוי, המעלה בתנועה זו
 המעלה בתנועה זו של ניצול הזמן ולייקר כל רגע ורגע היא כתיבים:

הוא
 המטא
 שלהם
 היא
 מחאכבידה
 ביותר

א) הזמן היא אבידה שאינה חוזרת וכתיב ימים יוצרו ולא אחד הם, אשר לכל אחד
 ואחד ניחנו ימים ורגעים קצובים שבהם צריך לעשות את הכוסל עליו, וכאשר כחצר
 יום אחד הוי זה אבידה שאינה חוזרת. ב) ע"י עבודתו ביום זה הרי גם עבודתו
 ביום השני היא באופן נעלה יותר. וע"ד שאמרו פי שיש לו מנה רוצה מאתים ומי
 שיש לו מאתים רוצה ד' טאות. וכמו"כ בנדו"ד: ע"י עבודתו שעבד ביום הושקן
 ונתעלה במדרגתו, עי"ז הרי מוסרת ואופן עבודתו ביום השני, היא נעלה יותר.
 וזוהי מעלת הבחורים פרחי כהונה: א) המטא שלהם היא כבידה ביותר. ב)

הוא
 המטא
 שלהם
 היא
 כבידה
 ביותר

1) הגם שפסגת אדברי הנמרא משמע אשר המטא שלהם היא כבידה ביותר, נמרא נה'
 אא בשיח ליל שמח"ת ראי' כפ"ס בפנים - השיחה נודפס אי"ה בקרוב בקו"
 המכיל חוכן השיחות של חודש תשרי.